

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 622 /DPSSG
DATA 05.04.2012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie*”, inițiată de domnii deputați Gheorghe Ciobanu, Tudor Ciuhodaru, Marius Cristinel Dugulescu, Mircia Giurgiu și Petru Movilă – Grupurile parlamentare PD-L, Progresist, independent (Bp. 26/2012).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare*, cu șase noi articole, **art. 8 – art. 11²**, propunându-se, în principal:

- înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei (ANPF), ca organ de specialitate în subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale;
- stabilirea obiectivelor și atribuțiilor ANPF;
- înființarea în cadrul ANPF a Comitetului Național Tripartit pentru Combaterea Violenței asupra Femeilor, precum și atribuțiile acestuia.

II. Observații

1. Dincolo de constrângerile de natură bugetară pe care România s-a văzut obligată să le traverseze în actualul context economic internațional, reorganizarea unor instituții ale administrației publice centrale, cum ar fi Agenția Națională pentru Protecția Familiei, și preluarea activității acesteia în cadrul structurilor proprii ale Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale a reprezentat o modalitate de eficientizare a rolului și activității acestora.

Considerarea lor drept părți integrante ale acestui minister asigură o mai mare vizibilitate și reprezentativitate a rolului acestora, concomitent cu oferirea unei posibilități reale de abordare unitară și corelare a politicilor și măsurilor ce sunt aplicate în domeniul social cu particularitățile specifice domeniilor de activitate gestionate de fostele autorități și agenții. Cu atât mai mult, ulterior reorganizării din anul 2010, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale a inițiat o serie de demersuri menite să eficientizeze activitatea în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.

În fapt, prin *Hotărârea Guvernului nr. 728/2010 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale*, atribuțiile și obligațiile pe care legislația le conferea Autorității Naționale pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului au fost preluate în totalitate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, astfel încât nu au existat niciun fel de disfuncționalități în ceea ce privește continuarea în condiții optime a tuturor activităților fostei Agenții Naționale pentru Protecția Familiei.

Conform prevederilor hotărârii de Guvern menționate, atribuțiile Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie sunt următoarele:

- elaborează și fundamentează programe în domeniul protecției familiei și pentru prevenirea și combaterea violenței în familie și în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului;

- elaborează standarde, norme metodologice și proceduri de lucru pentru serviciile care asigură prevenirea separării copilului de părinții săi, protecția specială a copilului și tânărului, precum și pentru protecția familiei, a victimelor violenței în familie și pentru cele destinate agresorilor;

- elaborează metodologia de licențiere și criteriile de evaluare a serviciilor destinate prevenirii separării copilului de părinții săi, protecției speciale a copilului și tânărului și victimelor violenței în familie și licențiază aceste servicii;

- coordonează și îndrumă metodologic activitățile de sprijinire a familiei și victimelor violenței în familie, precum și ale serviciilor destinate acestora.

În acest context, este important de menționat că reorganizarea autorităților și agențiilor din subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și transformarea lor în direcții generale de specialitate s-a realizat prin preluarea integrală a specialiștilor, principiul care a stat la baza procesului de reorganizare fiind acela de a menține și folosi expertiza acumulată de fostele instituții. Reducerile de personal au vizat alte categorii de personal, exclusiv specialiștii.

2. Recunoscând insuficienta dezvoltare a serviciilor destinate prevenirii și combaterii violenței în familie, considerăm că pornind de la principiul subsidiarității, care trebuie să guverneze în prezent, inclusiv domeniul social, în contextul aplicării strategiei de descentralizare, considerăm că o parte din obiectivele Agenției Naționale pentru Protecția Familiei, așa cum sunt prevăzute în propunerea legislativă la **art. 8 alin. (2) lit. b), c), d) și e)**, nu pot fi stabilite în sarcina unei instituții centrale care nu este furnizor de servicii, ci trebuie să coordoneze metodologic furnizorii de servicii din domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie.

Confuzia privind calitatea de furnizor de servicii și cea de instituție centrală ce coordonează activitatea din domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, se menține și la **art. 9 alin. (1) lit. d), j) și k)** din propunerea legislativă.

3. În ceea ce privește prevederile **art. 8 alin. (4)**, apreciem că sunt nejustificate, ținând cont de faptul că, prin *Hotărârea Guvernului nr. 1.434/2004 privind atribuțiile și Regulamentul-cadru de organizare și funcționare ale Direcției generale de asistență socială și protecția copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în structura organizatorică necesară pentru asigurarea funcționării acestei direcții este prevăzut compartimentul de violență în familie.

Totodată, în cadrul acestui act normativ sunt stabilite atribuțiile ce revin acestei instituții la nivel județean. Printre atribuțiile Direcției generale de asistență socială și protecția copilului enumerăm:

- asigurarea măsurilor necesare pentru realizarea activităților de prevenire și combatere a violenței în familie, precum și pentru acordarea serviciilor destinate victimelor violenței în familie și agresorilor familiari;
- monitorizarea cazurilor de violență în familie din unitatea administrativ-teritorială în care funcționează;
- coordonarea și sprijinirea activității autorităților administrației publice locale din județ în domeniul asistenței sociale, protecției familiei și a drepturilor copilului, prevenirii și combaterii violenței în familie.

4. Referitor la textul **art. 10 alin. (3)**, prin care este prevăzută ca atribuție a Ministerului Sănătății prezentarea unui raport Guvernului privind aplicarea standardelor și a metodologiei elaborate de către Agenția Națională pentru Protecția Familiei, precizăm faptul că acest minister nu poate realiza această atribuție, întrucât între cele două instituții nu există niciun fel de raport, această agenție fiind subordonată, conform propunerii legislative, Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Tot referitor la **art. 10** al inițiativei legislative generează confuzie și paralelism legislativ, atât cu dispozițiile *Legii asistenței sociale nr. 292/2011*, cât și cu cele ale *Hotărârii Guvernului nr. 11/2009*.

5. În fapt, propunerea legislativă preia articole abrogate din *Legea nr. 217/2003*, chiar și fără a le adapta la cadrul instituțional actual. Exemple concludente în acest sens pot fi considerate folosirea unor denumiri anterioare ale Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale. Mai mult, în propunerea legislativă apar și ministere care nu se regăsesc în actuala structură a Guvernului României, cum ar fi Ministerul Sănătății și Familiei.

Inițiativa legislativă preia dintre articolele abrogate în timp din *Legea nr. 217/2003* și anumite dispoziții tranzitorii, aplicabile doar la acel moment, cum ar fi, la **art. 11¹ alin. (3)**, „*Cheltuielile curente și de capital pe anul 2004 pentru funcționarea aparatului central al agenției se asigură prin redistribuirea fondurilor din bugetul Inspecției Muncii, cu încadrarea în bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei pe anul 2004*”.

6. Totodată, semnalăm faptul că înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei determină implicații financiare asupra bugetului general consolidat prin majorarea cheltuielilor determinate de organizarea și funcționarea acesteia.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 15 din *Legea privind finanțele publice, nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare* și art. 7 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare, nr. 69/2010*, inițiatorii aveau obligația să prevadă sursele de acoperire a majorării cheltuielilor bugetare și să prezinte declarația potrivit căreia aceste majorări sunt compatibile cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Mihai – Răzvan UNGUREANU

Domnului senator **Vasile BLAGA**

Președintele Senatului